

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 2. februar 2012

Sag 68/2010

(1. afdeling)

Swiss Re Denmark Services A/S

(tidligere Swiss Re Copenhagen Holding ApS)

(advokat Jakob Krogsøe)

mod

Skatteministeriet

(kammeradvokaten ved advokat Steffen Sværke)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 17. afdeling den 3. februar 2010.

I pådømmelsen har deltaget ni dommere: Børge Dahl, Per Walsøe, Poul Søgaard, Jytte Scharling, Thomas Rørdam, Jon Stokholm, Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt og Lars Hjortnæs.

Påstande

Appellanten, Swiss Re Denmark Services A/S, har gentaget sine påstande.

Indstævnte, Skatteministeriet, har påstået stadfæstelse.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår skattemyndighedernes ændring af skatteansættelsen for GE Frankona Reinsurance Holding ApS (nu Swiss Re Denmark Services A/S) for skatteårene 1999 og 2000. I forbindelse med GE Frankona Reinsurance Holdings køb af en aktiebeholdning af moderselskabet i USA opstod der et tilgodehavende for moderselskabet. Selskaberne indgik herefter en aftale om et lån, der blev underskrevet af GE Frankona Reinsurance Holding den 15. oktober 1999. Mellemværendet på 3.652.496.000 kr. skulle ifølge låneaftalen ikke forrentes (nulku-

pon-vilkår), men tilbagebetales med et beløb på 4.986.072.940 kr. over 10 år med afvikling af en 1/10 af dette beløb hvert år, første gang den 30. juni 2000. Skattemyndighederne anså mellemværendet for en mellemregning for perioden fra den 30. juni 1999 til den 15. oktober 1999 og beregnede derfor for denne periode et rentebeløb, der kunne fradrages i 1999. Samtidig ændrede skattemyndighederne skatteansættelsen, således at der ikke kunne foretages fradrag for kurstab i indkomståret 2000 for den nævnte periode.

Selskabet gør gældende, at ændringen af skatteansættelsen er foretaget for sent, idet den udvidede ansættelsesfrist i § 34, stk. 5, i den dagældende skattestyrelseslov forudsætter, at skatteansættelsen er sket i medfør af ligningslovens § 2, stk. 1, som kun omfatter ændringer af ”priser og vilkår” og ikke et tilfælde som det foreliggende, hvor skattemyndighederne har godkendt både nul kupon-vilkåret og den aftalte pris på lånet svarende til en rente på 6,1 %. Selskabet gør endvidere gældende, at der den 30. juni 1999 og i hvert fald senest den 14. september 1999 forelå en endelig og bindende aftale om nul kupon-vilkår.

6 års-fristen i den dagældende skattestyrelseslovs § 34, stk. 5, om skattemyndighedernes adgang til at forhøje en skatteansættelse gælder efter bestemmelsens ordlyd for skattepligtige, som er omfattet af skattekontrollovens § 3 B, for så vidt angår kontrollerede transaktioner. Bestemmelsen findes nu i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, og gælder også for de skattepligtiges adgang til at få ændret skatteansættelsen vedrørende en kontrolleret transaktion.

I skattekontrollovens § 3 B, stk. 1, er det angivet, hvilke skattepligtige der er omfattet af bestemmelsen, og det fremgår, at der ved kontrollerede transaktioner forstås handelsmæssige eller økonomiske transaktioner mellem de pågældende interesseforbundne selskaber mv.

Højesteret tiltræder, at 6 års-fristen i overensstemmelse med ordlyden omfatter enhver ansættelsesændring vedrørende de pågældende skattepligtiges kontrollerede transaktioner.

Den ændrede ansættelse af GE Frankona Reinsurance Holdings indkomst for skatteårene 1999 og 2000, som blev meddelt af ToldSkat den 13. juli 2005, er herefter sket rettidigt.

Højesteret bemærker, at bestemmelsen i ligningslovens § 2, stk. 1, hvorefter der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for så vidt angår kontrollerede transaktioner skal anvendes

priser og vilkår, der er i overensstemmelse med ”armslængdeprincippet”, ifølge bestemmelsens forarbejder omfatter alle forbindelser mellem de interesseforbundne parter, f.eks. levering af tjenesteydelser, låneforhold, overførsel af aktiver, immaterielle aktiver, der stilles til rådighed mv. Efter bestemmelsen kan skattemyndighederne foretage korrektion af transaktioner mellem interesseforbundne parter, når en transaktion ikke er i overensstemmelse med, hvad der ville være opnåeligt mellem uafhængige parter. Korrektionsadgangen omfatter alle økonomiske elementer og øvrige vilkår af relevans for beskatningen, herunder også f.eks. forfaldstid, periodisering af renter og kurstab samt den retlige kvalifikation af transaktionen. En aftale om lån på nul kupon-vilkår indgået mellem interesseforbundne parter med tilbagevirkende kraft vil således kunne korrigeres af skattemyndighederne med hjemmel i ligningslovens § 2, stk. 1.

Højesteret tiltræder endvidere, at der ikke er grundlag for at fastslå, at der blev indgået en endelig og bindende aftale mellem GE Frankona Reinsurance Holding og moderselskabet om vilkårene for det pågældende lån tidligere end ved underskriften af låneaftalen den 15. oktober 1999.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal Swiss Re Denmark Services A/S betale 500.000 kr. til Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afgivelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.